

nemlig den, at tilveiebringe en saadan Ordning af Universitetets Forhold, at der findes Real-Studerende ved Siden af de classiske eller latiniske Studerende. Men den egentlige Grund, hvorfor jeg har begjært Ordet, er, for at det ærede Medlems Udtalelser om, at man ved Ombygningen af Walkendorffs Collegium maaskee vilde berøve fattige Studerende Afgang til Collegiet fremfor de rige, ikke skulle blive staaende uimodsagte. Der er 16 Nummer paa Walkendorffs Collegium og hele Ombygningen anslaaes at ville koste 15,000 Rd. Man kan være rolig for, at en Bygning, opført for denne Sum, ikke vil blive saa overordentlig beqvem, og at Værelserne der ikke ville blive saa pragtfuldt indrettede, at dette i nogen overordentlig Grad skulde friste rige Studerende til at søge derhen og til ved Hjælp af deres mægtige Patroner at fortrænge de Fattige fra at komme derind. Den Bygning, som kan tilveiebringes ved en Ombygning til 15000 Rd., vil blive meget simpel og tarvelig, men der vil dog forhaabentligt blive tørt, sundt, ordentligt og reentligt, hvilket der for Diebliffet ikke er. Det har forbauset mig at høre et Medlem som det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds, føre Ordet for, at man skal forsvare de Fattiges Privilegier ved at beholde den Uorden, Usundhed og det Svineri, som der finder Sted paa dette Collegium. Overhovedet maa jeg paa det Allerbestemteste afvise den Mistanke, som ligger i det ærede Medlems Ord om, at Stiftelserne under Universitetet i det Hele taget blive misbrugte til at skaffe rige Studerende, som ikke have Trang dertil, Understøttelse paa deres mere trængende Kammeraters Bekostning. Jeg siger, — og jeg har fuldt saamegen og mere Kjendskab til denne Sag end det ærede Medlem, jeg har endogsaa ikke ganske ringe personlig Erfaring derom — at Understøttelserne ved vort Universitet, der forholdsviis ere rigelige, i det Hele taget uddeles paa en saa retfærdig Maade og i den Grad fortrinsviis tilfalde de virkelig Trængende, at det er meget sjældent, at der kan opvises noget Exempel paa det Modsatte, saa at der i Virkeligheden ikke er Noget, som kan berettige til at udfaste en Mistanke som den, der kom fra det ærede Medlem. Naar det ærede Medlem

figer, at det Hele kommer an paa Ordet „Distributs“ saa er dette en af de Yttringer, som man saa ofte hører fra det ærede Medlem. Jeg skal henstille til ham, om han ikke vil bevilge det fulde Beløb til Walkendorffs Collegium, naar jeg til Sdies Behandling stiller et Endringsforslag om, at Ordet „Distributs“ forandres til et hvilket som helst andet Ord, der er ham behageligere. I saa Henseende skal jeg gjøre alt Muligt, naar saa det ærede Medlem paa sin Side vil indrømme, at der er noget Slægtskab imellem Communitetet og Walkendorffs Collegium, idet de begge ere Stiftelser, som give en Understøttelse til trængende Studerende, som de ellers ikke vilde kunne faae.

Ischering: Jeg skal ikke forsøge paa at faae Ordet „Distributs“ bort; det er for mig det Behageligste ved hele Sagen, men dersom det ærede Medlem vil stille Forslag i saa Henseende, maa det være hans Sag. Det ærede Medlem har en mærkværdig Færdighed i at føre sine egne Udtalelser over paa en Anden, før derpaa at afvise dem. Er det mig, der her har begyndt paa at tale om, at Pladserne bleve uddeelte urigtigt til de Studerende, saaledes at de Fattige kom til at lide derunder? Jeg har hørt det ærede Medlem sige — jeg haaber, at Mange have hørt det, og at jeg ikke tager feil — at Grunden til, at de fattigste Studerende just fandtes paa Walkendorffs Collegium, som almindelig bekjendt var den, at dette Collegium var i en saa slet Stand, og det synes da at være klart, at kun de Steder, som ere i en slet Stand, blive overgivne til de fattige Studerende. Jeg kan ikke anderledes forstaae, hvad det ærede Medlem har sagt. (Villev: Na, nei!) Naar det ærede Medlem siger Noget, som det ikke behager ham senere bliver draget frem, siger han „Na, nei“ dertil. Den ærede Rigsdagsmand gjør det stadigt; det er en af hans største Dygtigheder; jeg kjender ikke noget større Talent hos ham end netop det, at kunne begynde med at frembrage Sætninger, som han derpaa glider hen over og kaster over paa en Anden, som om det var denne, der havde bragt dem frem, og hvorpaa han afviser dem. Jeg har ikke sagt et eneste Ord om, at Uddelingen af Stipendierne ved Universitetet